

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd wielokrotnie naruszył prawo w zakresie w jakim orzekł w zaskarżonym wyroku, że Komisja mogła uznać zgodnie z prawem, stosując wytyczne dotyczące pojęcia wpływu na handel pomiędzy państwami członkowskimi, że naruszenie zarzucane skarżącej mogło wpływać w sposób odczuwalny na handel pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu art. 101 § 1 TFUE.

W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył przepisy prawa Unii, a w szczególności postanowienia art. 296 TFUE, podstawowe prawo do rzetelnego procesu sądowego oraz ogólne zasady prawa — równości i niedyskryminacji, w zakresie w jakim orzekł, że Komisja nie uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia decyzji, opierając się wyłącznie na „bardzo poważnym” charakterze naruszenia dla ustalenia odsetka sprzedaży pozostającego w związku z naruszeniem, w celu obliczenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na skarżącą na podstawie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾.

W ramach zarzutu trzeciego, spółka Ziegler podnosi, że zaskarżony wyrok jest obarczony brakiem uzasadnienia, ponieważ nie ustosunkowuje się do zarzutu dotyczącego braku obiektywności i bezstronności po stornie Komisji oraz narusza podstawowe prawo do rzetelnego procesu sądowego i dobrej administracji, oddalając ten zarzut.

W ramach zarzutu czwartego, wnosząca odwołanie twierdzi wreszcie, że zaskarżony wyrok jest naruszeniem przepisów prawa Unii, a w szczególności ogólnej zasady równości i niedyskryminacji, ponieważ Sąd uznając, iż Komisja nie dokonała prawidłowej analizy sytuacji finansowej wnoszącej odwołanie, nie podał w wątpliwość okoliczności, że Komisja nie rozważyła nawet możliwości umożliwienia wnoszącej odwołanie skorzystania z obniżenia grzywny na podstawie pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, podczas gdy jednocześnie przyznała innemu przedsiębiorstwu ukaranemu za popełnienie tego samego naruszenia, obniżenie grzywny na podstawie wyżej wymienionej klauzuli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.Ū. 2003 L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-204/08 i T-212/08, Team Relocations NV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 30 sierpnia 2011 r. przez Team Relocations NV i in.

(Sprawa C-444/11 P)

(2011/C 347/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Team Relocations NV, Amertranseuro International Holdings Ltd, Trans Euro Ltd, Team Relocations Ltd

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawach połączonych T-204/08 i T-212/08,
- w przypadku gdyby Trybunał postanowił zastosować art. 61 ust. 1 zdanie drugie statutu Trybunału,
 - stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w zakresie, w jakim stanowi on, że wnoszące odwołanie naruszyły art. 81 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia EOG w okresie od stycznia 1997 r. do września 2003 r.;
 - stwierdzenie nieważności art. 2 wspomnianej decyzji, w zakresie w jakim nakłada on na wnoszące odwołanie grzywnę w wysokości 3,49 mln EUR;
 - tytułem żądania ewentualnego znaczne obniżenie grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie we wspomnianej decyzji;
 - tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 wspomnianej decyzji, w zakresie w jakim uznaje on Amertranseuro International Holdings Ltd za odpowiedzialną solidarnie za zapłatę grzywny w wysokości 1 300 000 EUR;
 - tytułem dalszego żądania ewentualnego, nakazanie Komisji ujawnienie czynników, które wzięła pod uwagę w celu przyznania Interdean NV 70 % obniżenia grzywny, która została jej wymierzona a w konsekwencji umożliwienie Team Relocations pisemne wyjaśnienie, dlaczego powody te mają również zastosowanie do jej sytuacji,

— w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swego odwołania wnoszący odwołanie podnoszą dziewięć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i orzecznictwa Trybunału dotyczącego tego postanowienia, przeinaczenia dowodów, naruszenia zasad dotyczących ciężaru dowodu i obowiązku uzasadnienia, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok uznaje Team Relocations za odpowiedzialną za „jednolite i ciągłe naruszenie” określone w art. 1 decyzji w okresie od stycznia 1997 r. do września 2003 r.

Zarzut drugi dotyczący naruszenia ust. 13 wytycznych Komisji w sprawie grzywien z 2006 r., naruszenia zasad dotyczących ciężaru dowodu, zasad *in dubio pro reo* i *nulla poena sine culpa*, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok uznaje, iż podstawową kwotę grzywny nałożonej na wnoszących odwołanie można ustalić na podstawie obrotu, na który zarzucane Team Relocations naruszenie nie miało żadnego wpływu.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i zasady indywidualizacji kary oraz naruszenia orzecznictwa Trybunału dotyczącego stosowania tych zasad, naruszenia obowiązku uzasadnienia i naruszenia zasad dotyczących ciężaru dowodu w zakresie, w jakim w zaskarżonym wyroku orzeczono, iż w decyzji można było zastosować 17 % stawkę wartości sprzedaży do Team Relocations w celu ustalenia podstawowej kwoty grzywny.

Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, zasady proporcjonalności i art. 7 oraz art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ w zakresie, w jakim w zaskarżonym wyroku orzeczono, iż w decyzji można było pomnożyć odsetek wartości sprzedaży Team Relocations przez liczbę lat, w ciągu których uczestniczyła w naruszeniu.

Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady *patere legem quam ipse fecisti* i obowiązku uzasadnienia, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok orzeka, że nałożenie na Team Relocations dodatkowej kwoty w wysokości 17 % wartości sprzedaży jest uzasadnione.

Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i orzecznictwa Trybunału dotyczącego tego postanowienia, obowiązku uzasadnienia, zasady *patere legem quam ipse fecisti* i przeinaczenia dowodów, w zakresie, w jakim w zaskarżonym wyroku orzeczono, iż decyzja słusznie stwierdza, że nie istnieją okoliczności łagodzące, które uzasadniają obniżenie w istotny sposób nałożonej na wnoszące odwołanie grzywny.

Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 101 TFUE, zasady niedyskryminacji i obowiązku uzasadnienia, w zakresie, w jakim w zaskarżonym wyroku uznano Amertranseuro International Holdings Ltd za solidarnie odpowiedzialną za zapłatę grzywny w wysokości 1 300 000 EUR.

Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i obowiązku uzasadnienia w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok orzeka, że nałożona na Team Relocations grzywna spełnia wymóg proporcjonalności.

Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji, obowiązku uzasadnienia i zasady *patere legem quam ipse fecisti*, w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok oddała ósmy zarzut Team Relocations oraz w zakresie, w jakim oddała on żądanie Team Relocations nakazania Komisji ujawnienia względów, na podstawie których obniżyła kwotę grzywny nałożonej na Interdean o 70 %.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 1, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Gießen (Niemcy) w dniu 1 września 2011 r. — Natthaya Dülger przeciwko Wetteraukreis

(Sprawa C-451/11)

(2011/C 347/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Gießen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Natthaya Dülger

Strona pozwana: Wetteraukreis